

МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
КІЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ВНУТРІШНІХ СПРАВ

Всесукраїнська асоціація
філософії права і соціальної філософії

Асоціація психологів України

**ФІЛОСОФСЬКІ, МЕТОДОЛОГІЧНІ
ТА ПСИХОЛОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ ПРАВА**

Матеріали
II Всесукраїнської науково-теоретичної конференції
(м. Київ, 31 січня 2009 року)

Київ 2009

ББК ХО
Ф 564

Редакційна колегія:

С.М. Моісеєв, кандидат юридичних наук, професор;

О.М. Джужа, доктор юридичних наук, професор;

М.В. Костицький, доктор юридичних наук, професор, дійсний член (академік) АПрН України, член-кореспондент АПН України;

Л.В. Кравченко, кандидат філософських наук, доцент;

В.В. Сокуренко, кандидат юридичних наук, доцент;

В.В. Черній, кандидат юридичних наук, доцент;

Н.В. Кушакова-Костицька, кандидат юридичних наук, доцент;

В.В. Юсунов, кандидат юридичних наук, старший науковий співробітник

Рекомендовано до друку радою з наукової роботи
Київського національного університету внутрішніх справ
20 січня 2009 року (протокол № 26).

Матеріали конференції публікуються в авторській
редакції.

Філософські, методологічні та психологічні проблеми права [текст] : матеріали II Всеукр. наук.-теорет. конф. (Київ, 31 січня 2009 р.) / Ред. кол.: С.М. Моісеєв, О.М. Джужа, М.В. Костицький [та ін.]; передмова О.М. Джужі. – К.: Київський нац. ун-т внутр. справ, 2009. – 284 с.

Для аспірантів (заспірантів), докторантів, висладачів та науковців у галузі права, філософії та психології

ББК ХО

© Київський національний університет внутрішніх справ, 2009

ПЕРЕДМОВА

Розбудова держави та творення модерного українського права не-
винно і наполегливо вимагає від українських вчених-правознавців,
філософів і психологів розв'язати методологічні та теоретичні проблеми.
Треба переосмислити майже двадцятирічний досвід творення законодав-
чої бази України, правозастосовної і правоохоронної практики, особливо
важкосясні, її водночас надзвичайно складні категорії сучасного правознав-
ства, як верховенство права, виність людини, її права і свободи, відпові-
дальність держави та її органів перед людиною, відсутність обов'язку
сплатити проти себе і своїх рідних, та ін. Ці та інші новелі важко сприй-
манося практиками. Проте це не слід пояснювати їх консерватизмом,
зумеженістю чи догматизмом. Ріт у тому, що юридична наука (разом з
філософією та психологією) лише починає відкривати названі категорії й
процесами у предмет свого дослідження. Звичайно, простіше дотримував-
атись вибораних підходів, позитивістської орієнтації, старих схем. Можна
уступити написати і захищати не лише кандидатську, але й докторську
дисертацію з юридичних наук, застосувавши лише формально-логічні ме-
тоди та прокоментувавши одну статтю чи якийсь розділ кодексу. Однак
такий "коментаторська" наука вже зживася себе. Законодавчий, виконавчий
та судовий владі конче потрібні концептуальні пропозиції щодо кодифика-

ріалів лосудового слідства з метою встановлення наявності чи відсутності підстав для закриття або зупинення справи, зміни, скасування або обрання запобіжного заходу та ін.; г) планування попереднього розгляду кримінальної справи; д) заслуховування клопотань учасників попереднього розгляду щодо питань, вказаних у ч. 2, 3 ст. 237, ст. 246, ч. 1 ст. 253 КПК України; е) кінцеве формування внутрішнього переконання судді в нарадчій кімнаті при винесенні судового рішення.

Таким чином, внутрішнє переконання судді являє собою усвідомлену потребу особи, використання нею власних думок, поглядів і знань. При прийнятті одного із рішень на стадії попереднього розгляду кримінальної справи на основі внутрішнього переконання не допускається ніяких сумнівів, оскільки існує правило, що сумніви тлумачаться на користь обвинуваченого.

О. Ю. Петечел,
викладач кафедри кримінального права
Прикарпатського національного
університету імені Василя Стефаника

НЕРСНІКТИВИ ВИКОРИСТАННЯ СПЕЦІАЛЬНИХ ПСИХОЛОГІЧНИХ ЗНАЙ ЩОДО НЕЛОВНОЛІТНІХ УЧАСНИКІВ ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ

Нині боротьба зі злочинністю потребує все більшого використання знань різних наук, які можуть допомогти в цій діяльності (технічно-методичні тощо). Для розслідування вчинених злочинів кримінально-процесуальний закон дозволяє слідчим застосувати спеціалістів різних фахів з науки і техніки. Дослідження в цьому напрямі проводили М.В. Костицький, В.В. Кошинець, В.Я. Марчак, З.І. Мітрохіна, Б.В. Риманюк та ін.

На сьогодні використання спеціальних технічних, медичних знань у процесі розслідування злочинів вважається звичним явищем. Для цього державою створено спеціалізовані установи, зокрема, бюро судово-медичних експертиз, науково-дослідний криміналістичний центр тощо. Крім того, на практиці слідчий часто застосовує спеціаліста у сфері комп'ютерних технологій до розслідування комп'ютерних злочинів. Для компетентності слідчого не належить визначення причин смерті осіб, ступінь тяжкості заподіянних тілесних ушкоджень, визначення статевої присадистості потерпілої та біологічного віку особи. Відповідно до ст. 76 Кримінально-процесуального кодексу (КК) України застосування судово-медицинского експерта у визначених випадках є обов'язковим.

Для порівняння, при провадженні кримінальних справ професійні психологи майже не залишаються. Розслідування злочину вимагає від співчного спілкування з учасниками кримінального процесу, кожен з яких має своїх психологічні особливості, які підкреслюють його індивідуальність, свої мотиви та мету поведінки.

На практиці слідчий самостійно визначає вікові, індивідуальні, психологічні особливості підозрюючих, обвинувачених, потерпілих, сім'їв без допомоги вілювільних фахівців.

Щодо неповнолітніх, та ця категорія осіб є особливою, своєрідною. Це значають і психологи, і педагоги, і юристи. Законодавець також наділяє неповнолітнього особливим статусом. Зокрема, відповідно до п. 3 ст. 66 КК України вчинення злочину неповнолітнім с пов'язаною обставиною. Розділом XV КК України встановлено особливості кримінальної відповідальності та покарання неповнолітніх. Розділом VIII КПК України визначено особливості провадження у справах про злочини неповнолітніх.

Форми поведінки неповнолітніх (у тому числі протиправна) виникаються багатьма різними факторами, які розташовані, в основному, в психогічній площині. Ними є: почуття "дорослості", розвиток самовідомості, необхідність самоутвердження, формування самооцінки тощо. Дослідження цих факторів потребує застосування фахівців-психологів. У теперішній час вивчення психогічних особливостей неповнолітніх займається слідчим на буденному рівні.

Останнім часом рівень підготовки слідчих у галузі юридичної психології зростає. Але бути професіоналом одночасно у психології та юриспруденції практично неможливо. Використання психологів як консультантів, спеціалістів, експертів повинно бути звичним явищем при розслідуванні злочинів, особливо вчинених неповнолітніми.

Залучення фахівців-психологів до проведення слідчих дій для розкриття злочинів, вчинених неповнолітніми, дозволить виявити психогічні причини і мотиви їх вчинення, отримати повну і достовіруючу інформацію від неповнолітніх про обставини злочину тощо.

У зв'язку з цим, на нашу думку, необхідним є застосування психолого-їди по розслідування злочинів, що вчинені неповнолітніми. Дане питання, на нашу думку, є на сьогодні надзвичайно актуальним.